

JÁSZAPÁTI ÉS VIDÉKE.

Társadalmi és közgazdasági hetilap. — Megjelenik minden vasárnap.

ELŐFIZETÉS ÁR:		Felolós szerkesztő:	Egyes szám ára 20 fillér.
Félsz évre	8 kor.	ifj. Imrik József.	Nyilttér soronként 40 fill.
Fél évre	4 "		Kéziratokat vissza nem adunk.
Negyed évre	2 "		

Az olasz bor.

(V.) Nem politikai vonatkozásában akarjuk szótvetni a kérdést, hanem azt mint tisztán közgazdasági kérdést tárgyaljuk. Az olasz bor óriási válsággal fenyegette bortermelő gazdáinkat. Legnagyobb fogyasztónkat, Ausztriát és ezt a mi, boráról már az Anjouk idejében világhíres országunkat előzönlötte az olasz bor: közel másfél millió hektoliter.

Mikor tizennégy év előtt az olaszokkal a kereskedelmi szerződést kötöttük, a pécsi iparkamara nyomban meglátta a ránk zuduló veszedelmet és küldöttséggel kérte a nagy Baross Gábor akkori kereskedelmi minisztert, hogy a magyar termelés veszedelmét háriítsa el és ne járuljon ahhoz, hogy az olasz bort 3 fnt 20 krajcáros vámmal behozhassák. Tizennégy év előtt a szőlőrekonstrukció az elején volt, a pincék üresek, a hamisbor gyártás iparaggá lett. Baross azt mondotta, hogy az olasz borra szükségünk van és az alatt a tíz év alatt, míg a kereskedelmi szerződés érvényben lesz, az olasz bor

nem lesz ártalmára a borkereskedelmeknek.

De minőt változott a helyzet! Baross nem bizott benne, hogy a magyar vállalkozás néhány év alatt összehozza azt a kétszáz milliót, a mit a szőlőrekonstrukció a gazdától elkívánt; Baross nem bizott abban, hogy ilyen óriási vállalkozásba bele mer a gazdaközönség menni és már a kereskedelmi szerződés érvényének derekán láttuk, hogy az olasz borral nem bírnak megbirkózni. Miért? Mert az olasz égalj alatt dusabban, noha silányabbat terem a gerezd, a termelés intenzív, a munkaerő olcsó s ott a rekonstrukció nem követelt drága kölcsönöket, a miknek terhe a gazdák nyakába szakadt. Ez volt a helyzet és a magyar gazdák azért szorongatták a kormányt s agitáltak, mert félték, hogy a kormány a velünk szövetségben álló országgal szemben, nem lesz képes ellenállani, főleg ha meggondoljuk, hogy Olaszországnak még nagyobb érdeke, hogy lehetőleg közeli országba vámkedvezményes fogyasztási területet kapjon.

Kávéházi Dantonok és malomalatti Waldeck Rousseau-k igen hangosan beszélgetnek most a legújabb kiegyezésről és ha megkérdezzük őket, hogy ezt az ügyet néhány frapps szóval világosítsák meg, — nem tudnak válaszolni. Lássuk tehát a legújabb kiegyezést. A magyar kormány és az olasz kormány megbízottjai Florenzben tárgyaltak hónapokig, akkor, mikor a magyar kaszás homlokáról a veriték csurgott. A kemény harcnak eredménye volt, hogy 1904-ben bizonyos kontingens után 18 korona egy hektoliter bor után a vámtétel, 1905-ben pedig 48 korona lesz. Am már ebben az évben se bocsáthatja az olasz egész termését az átmenetileg 18 koronás vámtétellel hozzánk és Ausztriába, hanem csak 450 ezer hektolitert, a miből ránk 200.000 htl. jut. Ez a mennyiség alig lesz egy harmadrésze annak, a mennyit eddig hoztak be az olaszok egy év alatt.

Ez évben tehát még lesz szerencsénk az olasz borhoz, de jövőre hirtmondója is aligha lesz. Azzal az olasz borral, a melynek vámja 48 korona,

T Á R G A.

Halottak napján.

Irta: Szabó István.

Elköltöztek a madárkák, melyek a bokrokban, a mélyen alvók, az édesen szendergők sirhantjai felett fészket raktak. Nem énekel már altató dalt a csalogány az alatt nyugovóknak, nem repdes a kis madár ágról-ágra, bokorról-bokorra.

Nem nyílik a virág, nem döngicsél a méh. Nincsen illat, nincs napsugár, nem zöldel a bokor. A sárgult levél busan hull a sirhantra. Ha hideg szél megrázza a fákat, a libegve lehulló levél szomorú mesét susog. Mesét, mely igaz, mely rémes valóság.

Mit zizeg, mit mesél a parányi lomb? Mintha szíve volna, mintha érezni tudna, annyira fájdalommal susog. Mintha ezt regélné: — Ember, nézd sorsomat! Még egy kevés idő előtt zöldeltem, harmat, napsugár hízelt nekem. De most . . . Most eltűnt

az illat, nem keres fel többé a napsugár, nem gyönyörködhetem a madarak zengő énekében; és mégis mennyire ragaszkodom ehhez az élethez, mennyire szeretnék még csak egy néhány napig is ezen a kopasz bokron libegni! . . .

Te is erre a sorsra jutsz. A te életed sem hosszabb, mint az enyém: mindkettőnké rövid, pillanatnyi.

Ha szereted is az életet, vagy ha meg is untad már, az nem változtat sorsodon. Ha erős, ha bátor voltál is, itt a földön a te végzeted is: az elhamvadás, a megsemmisülés.

Ha szivedben az emberiség szeretetét hordoztad, ha kebledet a barátság szent tüze hevíté, sorsod akkor is az lesz, a mi az enyém: lehullsz, megsemmisülsz. Ha boldog volt az életed, vagy ha kevés perceidet is a fájdalom könnyei keseríték meg: akkor is ugyanaz a rideg sir fogadja be testedet . . .

Minden, a miket látsz, minden elenyészik. Fű, fa, bokor, virág, minden a földbe tér, melyből életét fönttartja.

Minden elmúlik! Nem pusztá frázis ez. Ez a sokat mondó két szó főnmarad a végítéletig. Majdha az egész föld egy megmérhetetlen jégmezőség lesz, majdha nem lesz már többé rajta élet: akkor is ezt zugja a

hegyen-völgyön barangoló szél, akkor is ezt a két szót döngik majd a leszakadó jégszilák: *minden megsemmisül!*

* * *

Elhervadt a virág a sirhantón. Zokogva tesz rá friss virágot, koszorút a gyászoló anya, azután leborul a kicsiny dombra, mely ránehezül arra, a ki neki egyetlen gyermeke, öröme, reménye, mindene volt. S nem jut eszébe, hogy az a barna föld könnyebb a halottnak, mint lett volna az élet küzdelme, vesződsége. Nem jut eszébe, hogy az élet harcában, az önérdékből keletkezett harcban az az elhamvadó ajak mennyiszor átkozta volna meg azt az órát, melyben született. Nem jut eszébe, hogy jobb volt neki szenvedés nélkül, — mint az őszi lomb — lehullani, mint egy terhes, átszenvedett, reménytelen élet után szállani le a sirba; — miután az élet ezer cselvetése talán elvakította és elcsábította — késő bánatok, kínzó lelkifurdalások közt hunyni le szemeit. De hadd zokogjon az anya, ne háborgassa a rideg ész és szív fájdalmát. . .

Harmat-e, vagy gyöngy az a csillogó cseppecske az ifjú sírjára helyezett koszorún? Nem száll a harmat ősszel, a gyöngy meg? — óh, az nagyon kemény és hideg. Könny

már sikerrel megküzdehetünk és a mai borárok kedvező átalakulása jelzi is, hogy — bár még most meglehetősen kedvezményt élvez az olasz, mit várhat a termelő jövőre.

Az igaz, hogy erre az új kereskedelmi szerződésre szükség is volt. Ha még néhány évig fennállt volna a régi szerződés: az agrár kölcsönrel betelepített szőlők gazdái tönkre mentek volna. Nálunk úgy is a tultermelés következtében a borárok árdevalvációja fenyeget, s így a 6 korona 40 filléres vánumal beengedett olcsó olaszbor konkurrenciája olyan helyzetet teremtett volna, hogy még közép-termes évben is deficitre dolgozott volna a gazda, mert borát elköttya-vetyélnie kellett.

Most már a magyar bortermelő derültebben néz a jövő elé és azért van, hogy az olasz kereskedelmi szerződés parlamenti vitája abszolút „közérdektelenség” jegyében vajudott, mert a kiket ebben a dologban a csizma szoritott, azok ma tökéletesen megvannak nyugtatva, persze még tökéletesebben meg lennének nyugtatva, ha a provizoriumos idő nem lenne az olaszoknak kedvezményül adva.

A jász-kunság nagygyűlése.

A redemció ügyében választott jász-kun állandó végrehajtó bizottság f. hó 23-án tartotta első nagygyűlését a jász fővárosban, Jászberényben.

A gyűlésen a régi „Hármas Kerületek” mindenik részének képviselője megjelent. A jászokat Kele József dr., szolnoki ügyvéd, a nagykunokat Gaál Kálmán kisujszállási polgármester s a kiskunokat Babó Mihály orsz. képviselő vezette.

A gyűlés a jászberényi városháza nagytermében tartott meg óriási közönség előtt. Társelnökök Kele József, Gaál Kálmán és Babó Mihály, jegyzők pedig Almássy László dr., Nagy István dr. és Hermán Ferenc voltak.

Kele József dr. délelőtt pont 10 órakor megnyitván az ülést, üdvözölte a megjelenteket s röviden ismertette a redemció kérdésének újabb fázisait, ajánlotta, hogy a válság összeg megtérítése érdekében intézzenek kérvényt a törvényhozáshoz.

Erre Babó Mihály országos képviselő emelt szót s a redemció kérdésének történeti vonatkozásokban gazdag megvilágítása után azt javasolta, hogy a visszakövetelési eljárás során — éppen a követelés igazságos és jogos voltának bizonyítása érdekében — arra helyezték a fősúlyt, hogy a nyerendő kártalanítás ne a redemció arányában az egyes személyekre, hanem a jászkun városok és községek egyetemére háruljon, mert úgy véli, hogy a támasztandó igény az ország törvényhozása előtt sokkal nagyobb erkölcsi előnyrel bír, ha a megtérítési összeg nem egyéni, hanem közcélokra fog fordítani.

Utána Bozóky dr., Zilah Benő és Hild Viktor, a jeles jász-archeológus beszéltek, különösen az utóbbi nagy érdeklődés mellett s valamennyien hozzájárultak a Babó javaslatához.

Erre elhatározta a nagygyűlés, hogy a jogtalanul és ma már illetéktelen jogigény-nyel visszatartott 500.000 rhénes forint visszaszerzése céljából a törvényhozáshoz kérvényt intéz s egyúttal felkéri a Jász-kunság területéről választott országos képviselőket, hogy ezt a kérvényt minden illetékes helyen pártkülömbőség nélkül szóval és tettel támogatassák.

A kérvény megszerkesztésére a tisztikaron kívül kerületenként 4—4 tagot, tehát összesen tizenkét tagot választottak.

A kérvényt egy alkalmas időben egy monstre-deputáció fogja a törvényhozáshoz eljuttatni, melynek vezetésére Babó Mihály orsz. képviselő indítványára Jászberény város képviselőjét, Apponyi Albert grófot fogják felkérni.

Végül Kele József dr. indítványára elhatározták, hogy a kérvény könnyebb megszerkesztése céljából az egyes jász és kun községektől el fogják kérni a redemtus érdekeltekre nézve rendkívül fontos *liber fundi*-kat.

Ezzel a gyűlés véget ért.

Délben egy órakor Jászberény város redemtus-közirtokossága fényes ebédet rendezett a gyűlés tagjainak tiszteletére a Lehel-szállóban. Az ebédnél mintegy százan vettek részt s különösen a jász-kun testvériséget ünnepelték. Kele József dr., Babó Mihály és Hermán Ferenc nagyhatású felköszöntőket mondtak. A lakoma, mely alatt igen sok üdvözlő távirat érkezett az elnökséghez, — csak a késő esti órákban ért véget.

Jász-Kun kör Kolozsváron.

Lapunk zártakor kaptuk azt a kedves hirt, hogy a kolozsvári „Ferenc József” tud. egyetemen tanuló

jász-kun ifjuság f. hó 24-én megalakította a kolozsvári jász-kun kört.

Az idő rövidsége miatt most már nem foglalkozhatunk bővebben ennek az örvendetes hirnek mérlegelésével, annyit mégis előre kijelentünk, hogy rég óhajtott vágyunk, igazán kedves szándékunk valósult meg ezzel a körrel. A jász-kun ifjuságot az egyetem padjain a jász-kun együvértartozás érzetében egyesíteni, ez érületben a jövő életre összeforrasztani: ez az egyetlen módja a jász-kun eszme, a jász-kun egység diadalának!

Adja Isten, hogy az a kis kör, amely a napokban Erdély kincses fővárosában megalakult, elérje ezt a nemes célt! Maradandó emléket állít akkor önmagának s örök hálára kötelezi le itthon lakó testvéreit.

A kellemes hirt hozó levelet különben, melynek előkelő és nemes hangja Pethes László joghallgató tollát dicséri, itt adjuk egész terjedelmében:

Kedves Szerkesztő Barátom!

„Mesze távolban jász-kun eszmékért rajongó lelkünk hó imája száll az ég felé; kérve atyai áldást a végrehajtó bizottságra, hogy ügybuzgó működését legfényesebb siker glóriája övezze mielőbb.

Kolozsvári egyetemi „Jász-Kun Kör.”

E távirat érkezett 23-án a jász metropolisban ülésező redemtusbizottság címére. „Jász-Kun Kör?” Igen! Ama rég óhajtott, dicső eszme, mely már pár éve lázban tartja ifju jász-kun véreinket, ép' a Hármas Kerületi két testvér nép jelenlegi együttműködésének hatása alatt — hála a jász-kunok Istenének — testet öltött.

F. hó 24-e volt a napja körünk megalakulásának, mely céljával tüzte ki távol idegenben a minden jász-kunok egyesülését, összetartozandóságuk élesztését, eszméink ápolását, a jász-kun köz- s gazdasági viszonyok tanulmányozását.

Midőn a „Kolozsvári Jász-kun Kör” ezt iparkodik elérni, igen nehéz vállalatba fog; de lelkesíti az igaz rajongás s a jász-kun eszmékért való odaadó ügybuzgalom s ha munkájával csak egy lépéssel is vihethet előbbre a jász-kunok szent ügyét, büszkén elmondhatná:

„Lesz gyümölcs a fán, melynek van virága, Mert virág a „kör”-nek buzgó munkássága.”
Mindezen célokat pedig s összes funkcióit oly keretben óhajtja körünk elérni, il-

lesz az, ami ott didereg a hervadó rózsalevélen; a ki oda tette a rózsakoszort, az nagyon szerethette azt a többé föl nem érő alvót . . .

S van-e megindítóbb jelenet, mint midőn a kedves sirkövére borulva, mindenről megfeledkezve zokog a nagy tettekre termett ifju, ki örökre elvesztett boldogságát siratja?!

Emitt, távol a siremlékek fényben uszó csoportjától, távol a ragyogó gyászról, — a temető egyik szerény zugában, gyér levelű bokrok között, halvány világú gyertya mellett — kiért imádkozik az az ósz ember? Ki tudja, vajjon hitvesét gyászolja-e, vagy gyermekét; de hogy itt is sok drága emléket s édes boldogságot temettek el, azt megmagyarázzák az agg szempillákra kiülő könyvek . . .

Egy kidült fakereszt mellett térdel az özvegy. Halkan imát rebeg; a pislogó gyertyafény halvány világot vet a gyászoló bánatos arcára. Szeméből könnyek peregnek. E könnyeket a szívből sajtolta ki a szenvedés . . . Majd kétségbeesett jajszavakban

tör ki szíve mélyéből a fojtó fájdalom. E jajszavak az inségben magára hagyottnak kiáltásai segítője, támasza után. Óh, hogy nem kaphat már választ reájuk! . . .

És az árva bánatáról szóljak-e? Remeg minden tagja a fájdalomtól, midőn reárog a halomra, mely a földön legnagyobb jölte-vőjétől fosztotta meg. És megrepedne a szíve, ha elő nem birna törni belőle a hangos zokogás . . .

„ . . . Óh, a sir sok mindent elfed:

Bút, örömet, fényt, szerelmet . . .”

Csalódott szíveket, széttört reményeket, szertefoszlott álmokat, beteljesült vágyakat, megvalósult eszményeket egyaránt, — mint a kiégett és lehullt csillagokat — elnyeli a föld.

* * *

Ime, egy bus sohaj, csendes zokogás ma az egész temető. Mindenki gyászol, a ki meglátogatta e helyet; mindenkinek van halottja, ennek az emléke megelevenedik a szívében, s elsiratjuk, a ki nekünk kedves volt.

Elsiratjuk minden évben, mikor beköszönt a szürke ősz, — míg nem bennünket is elsiratnak.

Vándorlás az élet . . . Mindnyájan egy ismeretlen hely felé törekszünk és nem tudjuk: lesz-e még ott élet, kivirul-e még újra ott a rózsabimbó, vagy örökös átláthatatlan köd borong a titkos téren, melynek neve: halál. Némelyek utja rögs, tele küzdéssel, tele szenvedéssel; némelyeké virágokkal megpakott, — de igazi boldogságra vajmi kevesen akadnak.

Változás az élet . . . A ki ma sirba száll, holnap más tölti be helyét. — Nyoma csak néhány szívben marad. És ha az a néhány szív is kihül: sehol . . .

Nemzedékek jönnek s tűnnek el, mint a felhők s nem tudjuk, hova lesz az ész, az erő, mely művei által emléküket fölébreszti lelkünkben.

És folyik tovább a változás. „Hodie mihi, cras tibi.”

A kik ma gyászolunk, holnap mások gyászolnak bennünket s imádkoznak értünk: „Adj Uram örök nyugodalmat nekik!”

letve kifejezni, — mely leginkább megfelelne a régi „Jász-Kunság“ dicső szervezetének.

Igy megalakulván a kör. élén áll annak híven a régi szent hagyományokhoz — a „jász-kun kapitány“ — Pethes László, — mellette buzgólkodik a közért a három alkapitány, — ezáltal is kifejezve a 3 nemzetség egyesülését, — kik választás szerint a következők: Pénzes Sándor jász-alkapitány — pénztáros, Tőkés András nagykun alkapitány — jegyző, Szabó Ferenc kiskun alkapitány — intéző.

Óhajtván ezt kedves szerkesztő barátom szíves tudomásodra hozni, azon reményünknek adunk kifejezést, hogy közös érzelmeink szűkebb hazánk határain belül is visszhangra találnak; s megalakulásunk a jász-kun génusz működését példázza.

Testvéri üdvözléssel:

Kolozsvárt, 1904. X/27.

Pethes László.

H I R E K.

Markovits Pál rk. segédlelkész, mint sajnálattal értesülünk, rövidesen megváltik körünkől. Az egyházmegye főpásztora ugyanis Nagy-Kállóba helyezte át, az ottani iskolához hitoktatónak. A rokonszenves megjelenésű, intelligens és képzett pap távozásával társadalmi életünk is, de egyházunk is sokat veszít; — engedje az Isten, hogy e veszteségünk a nagykállóiak javára annál többet kamatozzon! Markovits Pál helyét — mint halljuk — Lengyel László maklári s. lelkész fogja elfoglalni Jászapáti.

Vármegyei közgyűlés. A vármegyei törvényhatósági bizottság néhány fontosabb tárgy sürgős letárgyalása végett f. évi november hó 5-én d. e. 11 órakor rendkívüli közgyűlést tart Szolnokon, a megyeszékház nagyszobrában.

Képviselői beszámoló. Okolicsányi László dr., a kerület országos képviselője, ma, vasárnap délelőtt 11 órakor Jászszentandrási községben beszámoló beszédet tart, mely után a választó közönség ebédet rendez a tiszteletére.

Kossuth-szobor leleplezés Törökszentmiklóson. Gyönyörű ünnepe volt a vármegye egyik legszebb és legrendezettebb községének, Törökszentmiklósnak, f. hó 23-án. Ekkor leleplezték le a község főterén a közadakozásból emelt Kossuth-szobrot a két Kossuth fiú, Rákosi Viktor, Baghy Béla, Kiss Ernő, Borbély György, Gorove László, Nessi Pál, Papp Elek orsz. képviselők s a község és a vidék előkelősége jelenlétében. Kossuth Ferencet és Tivadart nagy ünnepélyek között fogadták s egész nap őszinte szeretettel vették körül. Lovasbandérium, virágos lánykák, ágyulovések, zászlóerdő és kivilágítás tették színesebbé és zajossá az ünnepet, melynek fénypontja a délelőtti megtartott leleplezés volt. Az ünnepi beszédeket Szabó István ev. ref. rektor, Tóth János és Kuncz Imre tartották. Azonkívül a két Kossuth testvér mondott köszönő szavakat. Papp Elek, Borbély György, Nessi Pál képviselők és a körök és egyesületek küldöttsége koszorúkat helyeztek a szoborra.

Délután nagy lakoma volt, melyen különösen Kossuth Ferencet ünnepelték.

Feltűnt, hogy csak a vármegyei hivatalos világ hiányzott az ünnepről. Mint jó forrásból értesülünk, a megyei tisztikar — élén a főispánnal — minden áron részt akart venni a hazafias ünnepen, de csak oly feltétel alatt, ha az első felköszöntőt az ebédnél a királyra mondja a főispán. Függetlenségi képviselők részéről ebbe nem egyeztek bele s így a hivatalos világ — igen helyesen — elmaradt. Mert, hogy a Kossuth tisztelete mellett miért

ne férjen meg a legalkotmányosabb magyar erkölcs, a lojalitás gyakorlása: azt igazán mi sem értjük . . .

A szanatóriumi hölgybizottság. A József főherceg Szanatórium Egyesület hölgybizottsága már félig-meddig városunkban is megalakult. A jótékony szolgálatába lépett nemesszivű hölgyek munkája máris észrevehető és bizonyos, hogy rövid időn belül szép eredményeket érnek el. — A magunk részéről a legnagyobb lelkesedéssel hívjuk fel a t. közönséget, hogy a hölgybizottság tagjait, nemes munkájukban, erejéhez mérten támogassa.

Katonai szemlék. A közös hadseregbeli tartalékosok ellenőrző szemléje a héten folyt le. Október 25-én a jászkereskedők, 26-án a jászapátiak s 27-én a szentandrásiak állottak elő, valamennyi a jászapáti községhez tartozó. Az ellenőrzést Zlinszky Gyula cs. és kir. 68-ik gyalogezredbeli főhadnagy teljesítette, a közigazgatási hatóság képviselőjében Back Andor szolgabíró jelent meg. A szemle mind a három napon teljes rendben folyt le.

A darabant testőrség egyenruhája. Tudják már olvasóink, hogy a magyar királyi udvartartás fényének emelésére szervezendő magyar darabant testőrség kapitányává Fehérváry Géza báró, volt honvédelmi miniszter nevezetett ki. Fehérváry, hogy az új magyar testőrség felállítása minél hamarabb megtörténjék, kinevezése után azonnal hozzáfogott a legénység egyenruhájának megálapításához. E célból Berzeviczy Albert dr. kultuszminiszterhez fordult, ki a tervek elkészítésére Marczali Henrik történettudóst, Benczur Gyula, Vágó Pál és Nemes Mihály festőművészeket kérte fel. Ez a négy kitűnőség a múlt hét folyamán Fehérváry vezetésével hozzáfogott a tervek kidolgozásához s mint értesülünk, munkájában már annyira előhaladt, hogy a legénységi egyenruha mintatervezete csaknem egészen kész. A művészek a Mátyás király és Zrínyi Miklós korának, majd az erdélyi fejedelmek korszakának s végül a kuruc idők történelmi hagyományainak megfelelő egyenruhák motívumait használták fel terveik alapjául s ezekből állították össze az új testőrség gyönyörű szép és művészi hatású egyenruha-mintáját. A tervező munkálato: oroszánrészt Vágó Pál festőművész végezte, akinek csodás történetfestői ismeretei e kérdés megoldásánál is irányadók voltak. A tervezet egyébként most már a legfelsőbb helyen van elbírálás végett.

Gyöngéd társalgás. Csinos kis beszélgetést folytatott két cigányasszony f. hó 21-én Jászkiséren, a Szuroi Mihály kocsmájában. Valami ügyes-bajos dolguk akadt s békítőnek egy kis pálinkát akartak lehörpinteni. A tüzes ital azonban feltűzte vérüket s hamarosan összekaptak. A veszekedés vége az lett, hogy Zsiga (Bari) Mária a Kolompár Katalin balkezének a kis ujját tövig leharapta. A sérülés gyógyulása 25—30 napig tart, Zsiga Mária pedig majd a szolnoki kir. ügyészhez előtt fog számot adni hősies cselekedetéről.

Vonat-kisiklás. Október 22-én éjjel fél 11 órakor a Budapestről 50 km. sebeséggel

Szolnok felé futó gyorsvonat az ujszászi állomáson — sintörés következtében — kisiklott. Néhány kocsis erősen megrongálódott s többen kisebb sérüléseket is szenvedtek, emberéletben azonban nem esett kár.

Ajándék-könyvek. A jásztelki 48-as olvasókör vezetőségének utánajárása folytán a m. kir. földmívelési minisztérium az olvasókör részére valami 70 drb. hasznos gazdasági ismereteket tartalmazó könyvet küldött ingyen — némely részét 2 példányban is. A 48-as olvasókör közgyűlése hálás köszönettel fogadta ez értékes ajándékot s hogy a hasznos ismeretek minél szélesebb rétegekben terjedjenek, a könyveken önzetlenül és testvériesen megosztotta a jásztelki másik körrel, a polgári olvasókörrel, egy részét átengedvén a kapott könyveknek.

Haladunk a korrall. Alig néhány éve, hogy megindult az egész országban a mozgalom, minden ház végeihez, elejéhez és kertjében lugos-szőlőket ültetni, már is oly óriási tért hódított magának ezen eszme, hogy nincs oly rész hazánkban, hol tömegesen fel nem karolnák. Hát ez nem is csuda, mert nézzük meg például Fehértemplom városát, a hol alig van ház, melyet óriási törzsű lugos-szőlő ne ékesítene, mely bőven ellátja az egész családot az érés kezdetétől egész tél folyamán finom csemegeszőlőkkel, s minden évben terem a legcsekélyebb gondozás nélkül. Ezért igen melegen ajánljuk mai számunk hirdetési rovatában ábrán is bemutatott „Szőlőlugast ültessünk“ című hirdetésünket olvasóink becses figyelmébe. — Színes fénynyomatu árjegyzékek mindenkinek, ki címét tudatja, ingyen és bérmentve küldetnek.

H I R D E T É S E K.

Megnyílt Szolnokon

(Szapáry-utcában) a kor kívánalmainak megfelelő modern felszerelésű

drogeria-
gyógyszeráru-
és illatszerüzlet

hol raktáron tartjuk a kontinens legjobb és legkeresettebb angol és francia illatszerait, mindenféle piperecikket, kötszereket, gummiárúkat, a gazdaságnál szükséges fertőtlenítő és egyéb szakmába vágó árukat, valamint eredeti angol rum, francia cognac és különféle gyógyborokat, orosz- és kínait budapesti legolcsóbb árak mellett. Ajánljuk továbbá a n. é. hölgyközönségnek elismert és közkezdelt

arckrémünket,

1 tégely orgona-krém ára 1 K, 1 darab orgona-szappan ára 70 f., hozzávaló orgona-hőlgypor 1 doboz 1 koronáért kapható.

Köhalmy és Szobonya

gyógyáru raktára a „Sas“-hoz,
Szolnok, Szapáry-utca.

Sürgőnycím: Drogeria, Szolnok.

Telephonszám: 88.

Mindenszentekre
élővirág koszorúk kaphatók és meg-
rendelhetők
Kientzl Nándor műkertésznél
J á s z a p á t i n.

Világhírű!

a „**REKORD**“ festészeti műintézet a kiválóan sikerült életnagyságu arcképeiről, melyeket elismert művészek által készített. Számos (kir. közjegyző által hitelesített) elismerő levél a világ minden tájáról.

Elsőrangú képek árai:

Olaj-, aquarell- és pastellfestésben fénykép után 48—63. cm. nagyságban ára ... 20 kor.

Legfinomabb kivitelű **Blom-, Platin- és krétarajz** ára ... 5 kor.

Részletes árjegyzék bérmentve.

Egy életnagyságu képet készítünk mindenkinek **teljesen ingyen**, ha részünkre 3 rendelést szerez és azokat egyenkint vagy egyszerre beküldi.

„**REKORD**“ festészeti műintézet

Budapest, VII., Rottenbiller-utca 46.

20—5

Egy jóházból való fiu
könyvnyomdánkban

tanulónak

azonnal

felvétetik.

SZÖLÖLUGAST

ültessünk minden ház mellé és kertjeinkben, föld és homoktalajban.

Erre azonban nem minden szőlőfaj alkalmas, (bár mind kuszó természetű, mert nagyobb része ha megnő is, termést nem hoz, ezért sokan nem érték el eredményt eddig. Hol lugasnak alkalmas fajokat ültettek, azok bőven ellátják a házukat az egész szőlőérés idején a legkitünőbb muskatály és más édes szőlőkkel.

A szőlő hazánkban mindenütt megterem s nincsen oly ház, melynek fala mellett a legesekélyebb gondozással felnevelhető nem volna, ezenkívül más épületeknek, kerteknek, kerítéseknek stb. a legremekebb díszé anélkül, hogy legkevesebb helyet is elfoglalna az egyébre használható részekből. Ez a legháladosabb gyümölcs, mert minden évben terem.

A fajok ismertetésére vonatkozó, színes fénynyomatu katalógus bárkinek ingyen és bérmentve küldetik meg, aki címét egy levelezőlapon tudatja.

Érmelléki első szőlőoltványtelep Nagy-Kágya, u. p. Székelyhíd. 16—11

PÉNZ

4%⁰-OS

törlesztéses kölcsönöket nyujtok bpesti és külföldi elsőrangú pénzüintézetektől a földbirtok és ingatlan $\frac{3}{4}$ értékig I. és II. helyre 15—65 évig terjedő időtartamra.

Személyhitelt! papoknak, katonatiszteknek, állami- és magánhivatalnokoknak, kereskedőknek és iparosoknak kezes és kezes nélkül 1—15 évig terjedő időre gyorsan és discretén

Bank- és magánadósságok convertálása.

LANG SAMU

Budapest, VI., Nagymező-utca 12-ik szám.

A kölcsön nem záloglevelekben, hanem készpénzben lesz folyósítva. Értékpapírok és részvények a legmagasabb napi árfolyam mellett megvétetnek.

Osztálysorsjegyek: $\frac{1}{1}$ K 12.—, $\frac{1}{2}$ K 6.—, $\frac{1}{4}$ K 3.—, $\frac{1}{8}$ K 1.50.

20—2

(Válaszbélyeg.)

Hirdetmény.

Van szerencsénk a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy

tégla- és cserépnemekben

a következő tégl- és cserépnemek az alább kitüntetett áron kaphatók:

Géppel préselt közönséges cserép	ezre	22	korona.
„ „ francia	„	64	„
„ „ 1 $\frac{1}{4}$ -es disztégla	„	40	„
„ „ 2 $\frac{1}{4}$ -es	„	48	„
„ „ 4 $\frac{1}{4}$ -es	„	60	„
„ „ sima konyha flaszter	„	80	„
„ „ járda-tégla	„	44	„
„ „ közönséges fali tégla	„	28	„
Kézzel vert közönséges tégla	„	26	„
„ „ padlás tégla	„	26	„
Gerinc-cseréptégla	„	120	„

Jászapátin, 1904. május hó,

Tisztelettel:

Wagner Márton és társai.

52—25

Kitünő
bánáti fejeskáposzta

jutányos áron
kapható Imrik József fűszerkereskedésében
Jászapátin.